Inspraaktekst namens enkele bewoners van Hedikhuizen

Informatievergadering Ruimte & Duurzaamheid 14/10/2026

Agendapunt Actualisatie beleidsnota vestigingsmogelijkheden

Geachte voorzitter, raadsleden, wethouders, aanwezigen,

Mijn naam is René Laheij, inwoner uit Hedikhuizen en ik spreek vandaag namens een aantal bewoners.

Ik sta hier niet omdat wij tegen ondernemers of bedrijvigheid zijn. Integendeel. Wij begrijpen dat bedrijven zich moeten kunnen ontwikkelen. Maar wij zijn wel tegen een ontwikkeling waarbij het buitengebied stap voor stap verandert in een verzameling steeds grotere bedrijfslocaties, loodsen en bedrijvigheid die eigenlijk thuishoort op een bedrijventerrein.

En precies dat risico zien wij in de voorgestelde actualisatie van het beleid.

In de stukken wordt gesproken over een technische omzetting naar de Omgevingswet. Maar als inwoners lezen wij meer dan een technische aanpassing. Wij lezen dat bestaande niet-agrarische bedrijven in het buitengebied meer ruimte krijgen om zich verder te ontwikkelen, zolang verplaatsing naar een bedrijventerrein niet haalbaar wordt geacht.

De vraag is dan: wie bepaalt wat haalbaar is en onder welke condities?

Want de ervaring leert dat bijna iedere ondernemer kan uitleggen waarom verplaatsing duurder, ingewikkelder of minder aantrekkelijk is dan uitbreiding op de huidige locatie.

Wij hebben als inwoners de afgelopen jaren van dichtbij meegemaakt wat zulke ontwikkelingen betekenen. Niet in theorie, maar in de praktijk. Wij hebben procedures gevoerd tot aan de Raad van State om uitbreiding van een bedrijf in ons buitengebied tegen te houden. En de Raad van State heeft ons daarin op belangrijke punten gelijk gegeven.

De hoogste bestuursrechter heeft daarbij vastgesteld dat de gemeenteraad onvoldoende had onderzocht wat planologisch maximaal mogelijk werd gemaakt. Ook had u onvoldoende onderbouwd waarom die uitbreiding eigenlijk paste bij de gewenste ontwikkeling van het gebied.

Dat zijn geen details.

Dat zijn fundamentele opmerkingen over de manier waarop wordt gekeken naar het buitengebied.

Nog belangrijker is dat de Raad van State daarbij verwees naar gemeentelijk beleid waarin juist stond dat het buitengebied géén duurzame ontwikkelingslocatie is voor bedrijven die eigenlijk op een bedrijventerrein thuishoren.

Dit alles op basis van het huidige beleid van deze gemeente.

De vraag komt dan op, wat is er sindsdien veranderd?

Wanneer we het coalitieprogramma lezen, zien wij geen oproep om het buitengebied verder vol te bouwen. We lezen juist woorden als bescherming van landschap, behoud van ruimtelijke kwaliteit en leefbaarheid, het bestemmen van vrijkomende agrarische kavels voor concreet benoemde passende functies en het voorkomen van verdozing.

Dat zijn woorden waar veel inwoners zich in herkennen.

Maar woorden alleen zijn niet genoeg.

Want als je zegt dat je verdozing wilt voorkomen, terwijl je tegelijkertijd meer beleidsruimte creëert voor uitbreiding van bestaande bedrijven in het buitengebied, dan ontstaat een spanning die niet wordt opgelost met mooie formuleringen over maatwerk.

Wat ons extra zorgen baart, is dat wij als inwoners, maar ook u als volksvertegenwoordigers tegenwoordig bijna jurist, planoloog en beleidsanalist moeten worden om onze eigen woon- en leefomgeving te beschermen. Steeds opnieuw moeten wij ambtelijke stukken doorspitten om te ontdekken welke gevolgen schuilgaan achter woorden als ‘actualisatie’, ‘maatwerk’ of ‘ontwikkelruimte’ en die allemaal impact kunnen hebben op onze leefomgeving. Zie ook de meer dan technische antwoorden op de technische vragen van het CDA. Het gevoel dat je voortdurend alert moet zijn om te voorkomen dat het karakter van je dorp wordt aangetast, tast op zichzelf al het woon- en leefgenot aan. Een overheid, ú, zou rust en vertrouwen moeten bieden en niet de noodzaak creëren om permanent op je hoede te zijn.

En juist deze documenten maken ons ongerust.

Niet omdat morgen ineens overal nieuwe dozen verschijnen. Maar omdat dit beleid de deur verder openzet voor een ontwikkeling die vaak sluipenderwijs verloopt. Een keer een uitbreiding hier. Een keer een afwijking daar. Nog wat extra bebouwing. Nog wat meer verkeer. En over tien jaar vragen inwoners zich af wanneer het karakter van het buitengebied eigenlijk verloren is gegaan.

Hedikhuizen is geen bedrijventerrein.

Het buitengebied van Heusden is geen reservelocatie voor bedrijven die elders geen plek kunnen vinden.

En open landschap dat eenmaal is volgebouwd, krijgen we nooit meer terug.

Daarom vragen wij u om niet alleen te kijken naar de economische belangen van vandaag, maar ook naar de kwaliteit van het landschap dat u achterlaat voor toekomstige generaties.

Als u werkelijk vasthoudt aan de ambitie om verdozing tegen te gaan en om het buitengebied te beschermen, dan vragen wij u om nú extra kritisch te zijn. Maar als u toch ontwikkelruimte wilt bieden, dan moet u ook de juiste stakeholders betrekken én kaders stellen zoals u in het coalitieprogramma heeft beloofd. In paragraaf 6.6 lezen wij wel mogelijkheden voor uitbreiding, maar geen duidelijke grenzen voor omvang, verkeer, bebouwing of verharding. Wij roepen u dus op om deze wijzigingen niet door te voeren en vooralsnog de beleidsnota uit 2012 te handhaven of om paragraaf 6.6 te schrappen danwel ingrijpend aan te passen, zodat uw besluit van vanavond in lijn blijft met de belofte uit het coalitieprogramma.

Dank u wel.